

Nævnet stadfæstede i februar 2021 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger samt fire børn fra Syrien. Ansøgeren indrejste i 2016 i Danmark som familiesammenført og indgav ansøgning om asyl i 2019.

Nævnet udtalte:

"Ansøgeren er etnisk araber og sunni-muslim. Ansøgeren er født og opvokset i byen Mneen i Rif Damaskus, Syrien, hvor hun har boet frem til sin udrejse i 2016. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Syrien frygter at blive tortureret og fængslet, idet hun er eftersøgt af regeringens sikkerhedstjeneste, fordi hun er mistænkt for at samarbejde med Den Frie Syriske Hær. Ansøgeren har videre henvist til, at hun frygter at blive overfaldet af sin tidligere ægtefælles familie, og at hun frygter, at ægtefællens familie vil tage hendes børn. Herudover har ansøgeren henvist til de generelle forhold i Syrien.

Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren oplyst, at hendes far i [begyndelsen af] 2018 via WhatsApp fortalte hende, at regeringens sikkerhedstjeneste havde opsøgt ansøgeren på forældrenes bopæl to gange i henholdsvis [begyndelsen af 2018] og [begyndelsen af 2018], og at sikkerhedstjenesten i den forbindelse ransagede forældrenes bopæl. Sikkerhedstjenesten opsøgte igen ansøgeren på forældrenes bopæl i [foråret] 2018 og oplyste i den forbindelse, at hun skulle afhøres om, hvorvidt hun havde samarbejdet med Den Frie Syriske Hær. Ansøgeren har hertil oplyst, at hun aldrig har samarbejdet med Den Frie Syriske Hær, men at hun i vinteren 2014-2015 tre til fire gange delte brød ud til personer på udvalgte adresser, og at det var chaufføren i den børnehave, hvor hun arbejdede, der bad hende om at uddele brødet. Ansøgeren ved ikke, om de personer, som hun uddelte brød til, var tilknyttet Den Frie Syriske Hær. Ansøgeren formoder, at nogen har anmeldt hende til sikkerhedstjenesten, men hun ved ikke, hvem der skulle have anmeldt hende.

Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv videre oplyst, at hun har oplevet flere problemer med sin tidligere ægtefælles familie, og at hun særligt har haft problemer med sin tidligere ægtefælles to søstre, som blandt andet har slået hende. Ansøgeren frygter særligt familien nu, fordi hendes far ikke længere er til stede til at beskytte hende, og fordi hun er blevet skilt fra sin ægtefælle.

Flygtningesnævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring om, at hun som følge af uddeling af brød er efterstræbt af de syriske myndigheder. Nævnet har lagt vægt på, at ansøgeren efter det oplyste aldrig har samarbejdet med eller haft kontakt til Den Frie Syriske Hær og i øvrigt ikke har været politisk aktiv i oppositionspolitiske partier eller organisationer. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at ansøgeren har forklaret afglidende og upræcist om, hvorledes hendes uddeling af brød skete. Flygtningesnævnet lægger endvidere vægt på, at ansøgeren fik udstedt syrisk nationalitetspas kort forud for sin udrejse, og at hun i forbindelse med udrejsen passerede en række kontrolposter uden problemer, ligesom hun – efter uddelingen af brød i 2014 – opholdt sig i Syrien uden myndighedsforfølgelse af hende. Ansøgerens forklaring, hvorefter nogle personer efter hendes udrejse må have angivet hende til de syriske myndigheder, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Flygtningenævnet har tillige tillagt det vægt, at ansøgeren – der indrejste i Danmark [i sommeren] 2016, hvor hun blev familiesammenført til sin herboende ægtefælle – først søgte asyl [i sommeren] 2019, selv om hun angiveligt allerede i [begyndelsen af] 2018 modtog oplysning fra sin far om myndighedsforfølgelsen af hende. Ansøgerens forklaring for Flygtningenævnet, hvorefter hun ikke søgte asyl straks efter at have modtaget oplysningerne fra sin far, fordi hun på det tidspunkt var samlevende med sin ægtefælle, som hun først blev separeret fra medio 2019, kan ikke føre til at bortse fra nævnte omstændighed.

Nævnet kan lægge ansøgerens forklaring om sin konflikt med svigerfamilien til grund, men nævnet finder ikke, at konflikten efter sin karakter og intensitet er omfattet af anvendelsesområdet for udlændingelovens § 7. Flygtningenævnet bemærker herved, at ansøgeren, efter at konflikten startede i 2014, opholdt sig i Syrien uden overgreb fra svigerfamilien indtil sin udrejse i 2016, samt at der ikke er oplyst om overgreb mod hendes egen familie, der bor i kort afstand af svigerfamilien. Nævnet har tillige lagt vægt på, at ansøgeren til asylsamtalen med Udlændingestyrelsen [i efteråret] 2020 har forklaret, at hendes ægtefælle er interesseret i, at børnene bliver sammen med ansøgeren.

Flygtningenævnet finder på den baggrund, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i risiko for konkret og individuel forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i reel risiko for umenneskelig behandling eller andre forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Nævnet lægger til grund, at ansøgerens hjemområde er Rif Damaskus, idet hun er født og opvokset der, og hvor hun har boet indtil sin udrejse i 2016. Ansøgeren kommer fra byen Mneen, der er beliggende omkring 18 km nord for Damaskus.

Det fremgår af baggrundsoplysningerne, at de syriske myndigheder har genvundet kontrollen over den overvejende del af Rif Damaskus i maj 2018, herunder den del af Rif Damaskus, som ansøgeren kommer fra. For så vidt angår ansøgerens hjemby Mneen understøttes dette konkret af ansøgerens forklaring for Flygtningenævnet, hvorefter de syriske myndigheder fik kontrollen over området omkring Mneen i 2017. Det fremgår således bl.a. af Udlændingestyrelsens landerapport fra oktober 2020 ”Syria, Security and Socio-economic situation in the governorates of Damascus and Rural Damascus”, at de syriske myndigheder siden maj 2018 har haft kontrollen over stort set hele Damaskus by og Rif Damaskus, samt at der ikke har været større sikkerhedshændelser i området siden maj 2018. Videre fremgår det af denne rapport, at antallet af sikkerhedshændelser i Damaskus og Rif Damaskus har været markant formindsket i 2020 sammenlignet med tidligere år. Kilder oplyser til landerapporten, at ISIL og andre oppositionsgrupper ikke længere eksisterer i Damaskus og Rif Damaskus. Det fremgår videre af landerapporten, at et stort antal beboere på daglig basis tager fra Rif Damaskus til Damaskus for at arbejde, uddanne sig eller modtage lægelig behandling.

Det må efter en samlet vurdering af baggrundsoplysningerne, der ud over landerapporten fra oktober 2020 består af rapporter fra en lang række øvrige kilder, herunder bl.a. EASO-rapporten ”Country Guidance Syria – Common analysis and guidance note”, udgivet i september 2020, lægges til grund, at situationen i Rif Damaskus, herunder den del af Rif Damaskus, som ansøgeren kommer fra, fortsat er alvorlig og skrøbelig. Det må imidlertid endvidere lægges til grund, at risikoen for civile tab som

følge af kamphandlinger og lignende i Rif Damaskus siden maj 2018 har ændret sig markant, og at der således over en længere periode har været en forbedring af forholdene i Rif Damaskus. Af nævnte EASO-rapport fremgår således s. 136-137:

"The hostilities in Rural Damascus and the GoS's efforts to recapture the area have resulted in a large number of buildings with surrounding neighbourhoods being destroyed or damaged. Damage on other infrastructure was also reported. The living conditions are described as dire, with widely unavailable basic services such as water, schools and hospitals, particularly in Eastern Ghouta. Explosive remnants were reportedly impacted at least 273 communities in Rural Damascus. Freedom of movement was restricted by a network of checkpoints across reconciled areas, including Eastern Ghouta. Extortion, lootings of movables and homes, confiscations of houses, and extra-judicial arrests of persons perceived by the regime to be in opposition to it were also reported.

Looking at the indicators, it can be concluded that indiscriminate violence is taking place in the governorate of Rural Damascus, however not at a high level and, accordingly, a higher level of individual elements is required in order to show substantial grounds for believing that a civilian, returned to the territory, would face a real risk of serious harm within the meaning of Article 15(c) QD."

Det forhold, at der er oplyst om et antal israelske angreb imod militære mål i Syrien, kan ikke føre til et andet resultat.

Sammenholdt med de kriterier for opnåelse af beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, som lovgiver har forudsat i forarbejderne til bestemmelsen (navnlig pkt. 2.1.2 og 2.3.2 i de almindelige bemærkninger i lovforslag nr. L 72 af 14. november 2014, jf. lov nr. 153 af 18. februar 2015), og praksis fra EMD om anvendelsesområdet for EMRK's artikel 3 i sådanne situationer, finder nævnet, at de aktuelle forhold i Rif Damaskus ikke længere er af en sådan karakter, at der er grundlag for at antage, at enhver vil være i reel risiko for at blive udsat for overgreb i strid med EMRK's artikel 3 alene som følge af den blotte tilstedeværelse i området.

Der er herefter ikke grundlag for at meddele ansøgeren opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse."